

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 242/10
14.04.2010. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović i Vide Petrović-Škero, članova veća, u parnici tužioca N.f.k. a.d. iz N.S., protiv tuženog D.h. a.d. iz N.S., uz učešće umešača na strani tužioca R.D. iz N.S., čiji je punomoćnik R.D., advokat iz N.S., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji umešača izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.5010/2006 od 22.05.2008. godine, u sednici održanoj 14.04.2010. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija umešača izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.5010/06 od 22.05.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.br.1148/04 od 10.07.2006. godine, odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se utvrdi da je stekao pravo korišćenja na nepokretnosti bliže opisanoj u tom delu izreke i da se ovlasti da se po osnovu ove presude može upisati kao nosilac prava korišćenja, što bi tuženi bio dužan priznati i trpeti. Stavom drugim izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.5010/06 od 22.05.2008. godine, stavom prvim izreke, odbijena je žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda. Stavom drugim izreke, odbačena je žalba umešača izjavljena protiv prvostepene presude.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, u delu kojim je odbijena žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda, umešač je izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući dozvoljenost revizije u smislu čl.401. stav 2. tač.5. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije dozvoljena.

Tužilac je podneo tužbu protiv tuženog radi utvrđenja da je stekao pravo korišćenja na stanu koji je predmet spora. Ovakav zahtev zasnovao je na odluci pravnog prethodnika tuženog kojom je tužiocu ustupljeno pravo na dodelu stana na korišćenje svom radniku. Umešač stanuje od 1996. godine u stanu koji je predmet spora. Ovaj stan je dobio od strane tužioca kao nužni smeštaj. U ovom slučaju, umešač je kao lice koje živi u stanu koji je predmet spora, imao pravni interes da se pridruži na strani tužioca (čl.208. stav 1. ZPP). Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, on ima položaj običnog suparničara (čl.211. ZPP) i samostalne stranke. Zbog toga je mogao pobijati presudu samo u delu koji se odnosi na njega odnosno u delu kojim je njegova žalba odbačena, a ne i u delu koji se odnosi i na drugog suparničara - tužioca. Osim toga, vanrednim pravnim sredstvom se može koristiti samo ona strana čija je žalba odbijena, odnosno ona strana koja je uložila blagovremenu i dozvoljenu žalbu.

Kako je u ovom slučaju umešač izjavio reviziju protiv presude Okružnog suda u delu kojim je odlučeno o žalbi tužioca, a ne u delu kojim je njegova žalba odbačena, te s obzirom da o žalbi umešača nije odlučeno meritorno, po oceni Vrhovnog kasacionog suda njegova revizija nije dozvoljena.

Na osnovu čl.404. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović,s.r.